

תת"ע 3491/12/20 - משה גיגי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 3491-12-20 מדינת ישראל נ' גיגי
תיק חיצוני: 33250002012

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקש	משה גיגי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם ביום 23.12.20 זאת מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.5.20 התיר המבקש לאדם שאין בידיו רישיון נהיגה התקף לסוג רכבו של המבקש לנהוג ברכבו וזאת בניגוד לסעיף 10(ב) לפקודת התעבורה.
3. דיון בעניינו של המבקש נקבע ליום 23.12.20, המבקש נשפט בהעדרו לאחר שזומן לדיון כדין אך לא התייצב. על המבקש הוטלו העונשים הבאים: קנס בסך 1,000 ₪, פסילה בפועל למשך 3 חודשים ופסילה מותנית של 3 חודשים למשך 4 שנים.
4. ביום 20.1.21 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, לטענתו לא התייצב משום שסבר שהדיון נקבע ליום 13.12.20. לדבריו, ביום זה לא חש בטוב והגיש לבית המשפט בקשת דחיה באמצעות הפקס. עוד טען המבקש, כי באמתחתו טענות הגנה טובות, כי הוא זקוק לרישיון הנהיגה לצרכי פרנסתו וביקש שינתן לו יומו.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון, שכן זימון לדיון נמסר למבקש ביד. עוד טענה המשיבה, כי אין בבקשת המבקש כדי להצביע על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבוקש.

דין

6. על מנת לבחון אם קיימת הצדקה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר המבקש, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה ברור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש:

מהנתונים עולה, כי המבקש זומן לדיון כדיון. הדוח הכולל את מועד הדיון נמסר לו ע"י השוטר. לפיכך, סיבת אי התייצבותו של המבקש אינה מוצדקת. טענתו של המבקש כי שלח פקס לדחיית מועד הדיון נטענה בעלמא, שכן לא צירף כל אסמכתא התומכת בטענתו, מה גם שפקס כאמור לא נמצא בתיק בית המשפט. זאת ועוד ככל שהמבקש הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון בשל מחלה, מוטלת עליו האחריות לוודא שאכן הדיון נדחה ולא לעשות דין לעצמו ולהימנע מלהתייצב לדיון. לו בדק, היה מגלה שהדיון קבוע ליום 23.12.20 ולא ליום 13.12.20 כפי שלטענתו סבר.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה, או כי באמתחתו טענות הגנה טובות, אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גיאיר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

בעניינו, המבקש לא העלה על טענת הגנה בבקשתו, בוודאי לא כזו שיש בה פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. נהפוך הוא, המבקש מאשר כי לאדם שהתיר לנהוג אין רישיון נהיגה בישראל, וכי לא ביקש ממנו להציג בפניו רישיון נהיגה בטרם התיר לו לנהוג.

העובדה שהנהג הוא כבן 50 ונראה אדם מן הישוב.

זאת ועוד, הגם שהמבקש טען כי לנהג רישיון נהיגה אמריקאי - לא צירף כל אסמכתא לכך בבקשה שהגיש.

12. הפסילה שהוטלה על המבקש למשך 3 חודשים היא פסילת המינימום הקבועה בחוק.

13. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

"לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה זמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין

ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון אליו הוזמן, משלא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

15. הבקשה נדחית.

16. המבקש יפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט לאלתר.

17. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' אדר תשפ"א, 9 פברואר 2021 בהעדר הצדדים.